

gospodarske, obertnijske in národske.

Izhajajo vsako sredo in saboto. Veljajo za celo leto po pošti 4 fl., sicer 3 fl.; za pol leta 2 fl. po pošti, sicer 1 fl. 30 kr.

V Ljubljani v saboto 22. novembra 1856.

Ponižen pozdrav memogredočima c. k. Veličanstvoma

od Dobrovških učencov in učenk

20. novembra zjutraj ob poli 8. uri.

Pozdravljen bod' Oče in Mati premila,
Pozdravljena živo od revežev nas!
Da sreča nebeška bi Vaji oblila,
Spremljala na potih prijazno ves čas!

Ko cvetke na polji bi zdaj še cvetele,
Prinesli naj lepših bi Vama za dar!
Le rožce ljubezni so neovenele, —
Ne zverzita nam prinešenih nikar!

Stoterni „Živijo“ za Vama veršijo,
O Vaji milobi nam serca goré;
Za Vaji preblagor nam zdihi puhtijo,
Darujemo Vama ljubezni solzé!

O šenkratek tak milo na nas se ozrita,
Uboгих učencov sprejmita še klic:
Naj Bog Vaji živi, oj Gosta slavita,
In venča s pomladjo nebeških cvetic!

A. Praprotnik.

Nju Veličanstvi presv. Cesar in Cesarica v Ljubljani.

V torek zvečer je bilo, kakor smo zadnjič rekli, Nju Veličanstvoma na čast celo mesto z vsemi predmestji razsvitljeno. Bolje pa krajše razsodbe, kako lepa je bila osvečava, ne moremo na čelo tega popisa postaviti, kakor če jim povemo, kar nam je rekel neki mož, ki je iz kmetov prišel v Ljubljano ta večer: „Oj, če je že tukaj tako neizrečeno lepo, kaj bo še le v nebesih!“ In res je bilo mesto od konca do kraja v takem lesku in tolikem lišpu, da le en glas je, da kaj takega je redko viditi: eden drugega je hotel prekositi! In ravno ta celota vverstuje naše razsvitljenje naj izverstnejim osvečavam, ne le gledé na morje svetlobe, v katerem je plavala bela Ljubljana to noč, temuč tudi na toliko krasoto posameznih naprav, ki so kinčale mesto na mnogih krajih.

Ko sta presvitli Cesar in Cesarica zapustila gledišče, katero so deželni stanovi od zunaj nepopisljivo lepo razsvetlili in tudi od znotraj spodobno olepšali, in kjer sta bila s toliko slavo sprejeta, da veselega vriska ni bilo ne konca ne kraja, sta se peljala po mestu ogledavat osvečavo; po celi poti spet, kodarkoli sta se peljala, so ju spremljali nadušeni „Živijo“-klici, ki so jima doneli od vseh krajev nasproti. Zvedili smo, da je Nju Veličanstvoma osvečava močno dopadla, in tako je ta sjajnost še le pravo posveto zadobila.

Poskusimo sedaj kratek popis razsvitljenega mesta. Začeli bomo s tem, kar je mestna županija Nju Veličanstvoma v čast napravila, ktere naprave so bile pod nadzorništvom magistratnega svetovavca gosp. Gutmana posebnemu odboru izročene. Rekli smo že, da tista dva velikanška stolpa in lišp cele poti zunaj mesta do bolnišnice kakor tudi baklada prvi večer je bila naprava mestne županije. Pa še veliko drugega je ona napravila, kar je povzdigovalo sjajnost današnjo. Omenimo pred vsem mestno hišo (magi-

strat), ki je dobila vès nov obraz. Spodnja lopa je bila predelana na gotiško podobo in krog in krog okoli treh obokov se je lesketalo rumenih lampic brez števila; pod vsakem oboku je stala na primernih podnožjih 8 čevljev visoka, lepo izdelana podoba: v sredi podoba postave, na desni pravice, na levi modrosti; okoli okinj pervega nadstropja so se vile lične pregrinjala in pisani venci; v sredi okinj je pod belo-rudeče okinčanim in na stebrih slo-nečim baldahinom stala podoba Cesarjeva; v vseh stranskih oknih so stali po 4 čevlje visoki in zlat svečnik gotiške podobe na glavi noseči svečniki z obilnimi svečami; na vsakem oknu spredej je stal krasen venec od zadej tako razsvetljen, da so se cvetlice vidile, kakor ob belem dnevu. Enako prvemu nadstropju, le z manjšimi genii, je bilo ozaljšano drugo nadstropje; iz vseh okinj so visele zeleno-bele preproge, na katerih vseh je bil namalan mestni gerb; s strehe doli je vihralo mnogo velikih bander rumeno-černih (barva deržave cesarske), rudeče-belih (barva ces. avstrijanske rodovine), modro-belih (barva bavarske deržave, iz ktere je naša presv. Cesarica) in pa zeleno-bele (mestna barva); iz vseh okinj pa je viselo mnogo manjših bandere; spodaj pri tléh na desni in levi strani mestne hiše pa ste bile razpete dve dragocene svilne banderi, v ktere je bila s čistim zlatom udelana cesarska krona in perve pismenke imen Nju Veličanstev. V tem lišpu in lesku je stala mestna hiša, in ko sta se Cesar in Cesarica zvečer memo peljala, je donenje tromb in pavk pozdravljalo Nju Veličanstvi.

Magistratna hiša na desni strani je bila kakor gosp. Galetova na levi strani čez in čez pri oknih v enem nadstropju z modro-belimi, v drugem z rudečo-belimi pregrinjali, venci in razpostavljenimi podobami nališpana in krasno razsvitljena s tistimi velikimi umetno napravljenimi cvetlicami, zad katerih je skrita lampa, ktera pa razsvitljuje cvetlico tako lepo, da se vidi kakor da bi bila živa. Omenimo pri ti priliki le memogredé nove znajdbe, da je bilo mesto s tisoč in tisoč cvetlic vsake barve, podobe in velikosti ozaljšano, ktere vse so bile s perjem vred iz papirja tako lično narejene, da so bile kakor naj lepše vertne in še lepše, ker so stanovitneje.

Podajmo se sedaj v drevesne ulice (Sternallee) na nekdej imenovani „kapucinarski“, sedaj „kongresni“ terg; v sredi tega terga je napravila mestna županija na 13 čevljev visokem podnožji dva sežnja visoko podobo Emone, katero je krog in krog obdajalo 8 jamborov po 8 čevljev visokih, okoli katerih so bili razpeti lični venci in nad katerimi so se vile bandera; v sredi jamborov pa so bili lično napravljeni gerbi krajskih mest: Krajna, Novega mesta, Kamnika, Idrije, Loža, Metlike, Černomlja in Višnje gore. Lepa misel je bila ta, ki nas je živo opominjala mogočnih besed pesmi Koseskove:

Tako se bližam, o Knez, z bogastvom dlana in uma,

Gradov Ti ključe podam verno na zlatni blazini,

Verlo namestovana sem od petkrat petsto županov itd.

Okoli veličanske podobe je bilo postavljeno 4 velikih, 10 čevljev visokih svečnikov, kateri so s posebno osvečavo razsvetljevali vès ta skupek. Kako bogato pa so bile drevesne ulice razsvitljene, kako čarobno so se odlikovali v vsakem osmerih zvezdnih oddelkov umetno napravljeni vodometi